

Reglen maa have tilbragt nogen Tid i Vare-tægtsarrest, kort sagt, han maa have været undergivet en forudgaaende Undersøgelse, inden Sagen kan frafaldes. Dette er min Grund til at holde stærkt paa, at disse Sager fremdeles vedblive at behandles som offentlige Politifager i Kjøbenhavn. Naar den høitagtede Justitsminister derimod særligt har fremhævet, at det skulde blive uoverkommeligt for Rettens Afdelinger at behandle disse Sager, troer jeg, at det derved er overseet, at Slutningsætningen i § 1 netop giver Justitiarius en Vemhødigelse til, naar Sagerne Mængde skulde blive for stor ved den enkelte Afdeling, da at træffe en anden Ordning, det vil sige, forsaavidt jeg har opfattet Udkastet rigtigt, at han f. Ex. kan bestemme, at der for en Tid skal være tre kriminelle Kamre og tre Kamre for offentlige Politifager. Jeg troer derfor, at ved denne Bestemmelse vil al den Inkonvenients falde bort, der kunde opstaa af, at Sager ophobede sig ved de egentlige, for offentlige Politifager bestemte Afdelinger. Jeg skulde derfor meget anbefale det høie Thing, at holde paa, at disse Sager angaaende første Gang begaaet Tyveri, Bedrageri og Hæleri fremdeles vedblive at være offentlige Politifager i Kjøbenhavn, og derfor opfordre til at stemme for de dertil sigtende Ændringsforslag, nemlig de under Nr. 1 og Nr. 2 a opførte.

Ordføreren: Jeg skal blot i Anledning af den ærede sidste Talers Ytringer bemærke, at jeg ingenlunde er tilbøjelig til at opgive det Forslag, Udvalget har stillet angaaende Tyveri-, Bedrageri- og Hælerisager her i Kjøbenhavn. Jeg har anerkjendt, at den høitærede Ministers logiske Argumentation rammede Udvalget, naar han ansøgte, at vi jo dog ikke kunde undgaae nu og da at see en Sag overflaaeren, naar Undersøgelsen havde fundet Sted, og der var Tale om dens Paadømmelse. Dette gjælder ganske vist om Tyveri-, Bedrageri- og Hælerisager, men isøvrigt troer jeg, at det vilde være et Forsøg værd at behandle disse Sager som Politifager og lade dem nyde Godt af mundtlig og offentlig Behandling. Det er muligt, at de to Politikamre derved kunne blive overbeholdte, men hele Udvalget har forstaaet

Slutningsbestemmelsen i § 1 saaledes, som det høie Thing vil have hørt, at den ærede sidste Taler har forstaaet den, og jeg har ikke hørt den høitærede Minister fremsætte nogen Indvending derimod. Det er ganske vist et Korrektiv, forsaavidt det staaer i Justitiarii Magt, naar han fra første Dieblid af skjønner, at en Tyverisag er af den Bestaaffenhed, at Straffen ikke kan holdes inden Grændsen af Band og Brøds Straf, da strax at kunne henvise den til kriminel Behandling, og fremdeles er det et Korrektiv, at, naar Undersøgelse har fundet Sted, ja, endog saa førend denne er sluttet, vedkommende Euedommer, naar han gjør den Opdagelse, at Straffen vil overstige Band og Brøds Straf, da ligeledes kan henvise Sagen til kriminel Behandling. Jeg skulde derfor ønske, at disse Sager kunde høste Godt af Offentlighed og Mundtlighed.

Justitsministeren: Jeg troer, at de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede 5te Landsthingsmand for 2den Kreds (Christensen) med Hensyn til Retsvidner, ikke ramme mig. Jeg erklærede, at jeg fandt, det var en Følge af Bestemmelsen i 1845, sammenholdt med denne Lov, at der maatte være et Retsvidne i Retten; men det, hvorpaa mine Bemærkninger gik ud, var, at jeg ikke finder det nødvendigt at optage det i Loven, og at jeg maatte ansee det for rigtigt, at han blev kaldt ikke Retsvidne, men derimod Retsbetjent; for at det kunde blive ved det, der er bestemt i den Forordning, hvori denne Lov skulde gjøre Forandring. Derimod er der et Punkt af dem, der var Gjenstand for den ærede Landsthingsmands Udtalelser, hvorom det er mig særdeles klart at kunne faae Vissighed til at yttre mig. Han fremstillede det, som om jeg havde brugt Ytringer, hvorved jeg vilde have tillagt mig fremfor Udvalget et klart Blik. Ja, havde jeg gjort det, vilde jeg virkelig have diet ganske stille til den Anke; jeg vilde have undseet mig, hvis jeg havde brugt nogen Ytring, der gik i denne Retning, men det har jeg ikke. Jeg har ved at fremhæve de Omstændigheder, der kunde gjøre, at et Medlem af en Ret kunde faae fortrinlig Overvægt, blandt Andet nævnt et klart Blik hos ham; jeg har slet ikke fremhævet